

Sandy in 'e sândbak

Sandy sat te speulen in de sândbak. Hij fermaakte him met formpys fan plestik. D'r waar 'n ronds, 'n fierkantsy, 'n rechthoeky, 'n driehoeky, 'n aaiformpy en een met allegaar puntsys. Sandy bakte taartsys. Maar dat wou niet soa goed. Alle keren at-y 'n formpy omkypte gleed 't sând d'r wel út, maar houde niet syn form.

'Motst d'r wat water bij doen, 'saai syn mim. 'Dat doen ik ok at ik 'n keek bak of 'n koek. Sandy pakte syn eamertsy en liep na de kraan. Hij deen 't kraantsy open en liet 't water d'r in lope. 't Gong d'r ok 'n bitsy búttten, maar dat hinderde niks. 't Kraantsy sat búttendeur en 't waar mooi weer. Met 't eamertsy water gong-y werom na de sândbak en leegde 't. D'r waar nag maar 'n heel klain plakky nat worden, feul te min om 'n formpy met te fullen. Hij liep weer na de kraan en nag's en nag's. Krekt soalang at de hele sândbak dreef fan 't water. Hij skepte wat blabber in 'n formpy en draaide 't om. De form fan 't rechthoeky kwam d'r niet recht út. 't Dreef alle kanten út. Hoe most dut nou weer. Sandy riep syn mim d'r bij. 'Mim hoe mot 't nou?' froeg-y. 'Nou hè ik alles nat en nou wil 't nag niet.'

'Ni,'saai mim, 't is nou kleddernat, 't mot nou eerst maar even droge. Weetst' wat, wij sille eerst koffydrinke. Was dou dyn hannen maar. Sandy waste syn handsys en kreeg fan mim 'n stikky koek en 'n pakky drinken. 't Smaakte him best. Mim had sels 'n kopyy koffy met na bútttenen nommen. Se satten heerlijk in 't sontsy.

'Weet mim ok wat dat ene dînchy is met al die punten?' froeg-y. 'Dat ding met punten is 'n ster,'saai mim. 'n Ster?' Sandy sâg syn mim met groate ogen an. 'n Ster?!' 'Ja lieve dat is 'n ster. Dou weetst wel, die binne avens en nachts altyd an 'e lucht at 't donker is.'

Sandy knikte. Hij wist wel dat d'r nachts sterren an 'e lucht waren, maar hij had se nag nooit sien. Sandy sliep altyd nachts met de ogen dicht. En at je de ogen dicht hewwe dan sien je niks. En at je slape sien je ok niks. Die avens waar Sandy fast fan plan om wakker te bliven. Hij wou stertsys sien. Echte. Mim had him op bêd brocht en hij had hur froegen om 't gerdyntsje open te laten. Soa kon-y mooi na bútttenen kike en wachte tot 't donker worde. En dat duurde lang. Heel lang. Sandy syn oochys fielen dicht sonder dat-y d'r erg in had en hij sliep ok al foordat-y d'r erg in had. Doe't-y wakker worde, keek-y naar 't rût en... 't waar al weer licht. 'n Nije dâg waar anbroke. Mim haalde him fan 't bêd ôf en froeg: 'En hest' fannacht ok sterren sien?'

'Ni,'saai Sandy, 't Is de hele nacht licht bleven.' Mim lachte wat en gâf him 'n boeky der't ok allegaar stertsys in stonnen. Sandy bekeek 't boeky en fon d'r niks an. 'Ik wil se in 't echt sien. Maar hoe mot dat dan at 't de hele nacht licht blyft.' 'Dou hest slapen,'saai mim, 't het wel donker weest fannacht. Dou hest lekker slapen.' Sandy kon 't him niet begripe. Hij had dochs echt wel syn ogen open houwen.

Die avens had-y d'r wat op bedocht. Hij sou de wekker sette. Hij had in 'n laasy 'n ouwe wekker fonnen en mim froegen hoe at-y werkte. Mim had 't him krekt útlaid. Sandy had d'r de hele dâg met oefend. Ant ferfelens toe liet-y de wekker ôfrattele. De wekker opwine, dat most deur 'n sleuteltsy om te draaien krekt soalang at-y niet feerder wou.

Meertaligheid

Kemissy Meertaligheid

De klaine rooie wizer most midden boven staan, dat waar de twaalf fan twaalf uur in 'e nacht en dan 't hindeltsy dat op 'e achterkant sat, de andere kant opdouwe en dán sou fannacht om twaalf uur de wekker ôfgaan. Sandy sou der wakker fan worre en na búttene kike kinne. Die avens gong-y al froeg op bêd. Hij waar soa benijd. Hij kon hest niet wachte om in 'e slaap te kommen. Hij draaide him fan de ene sij op de andere. De wekker tikte en tikte maar. 't Worde hoe langer hoe later. Toe nou slaap, kom nou...ik wil slape!

Hoe meer at-y in 'e slaap sukkele wou, hoe wakkerder at-y worde. Hij kreeg d'r 'n min sin fan. Op 't lest gong-y fan 't bêd ôf en naar onderen. Mim keek him ferbaasd an. 'Wat is d'r met dij?' froeg se. 'Ik kin niet slape. De wekker tikt soa luud,' saai Sandy. 'Ik sil dy wat wêrme melk geve,' saai mim en se wêrmdde wat melk op in de magnetron. 'Drink maar lekker op,' saai se. Doe't-y de melk op had begon Sandy te gapen. Inenen worde-y soa sluug. Mim brocht him weer op bêd en saai: 'Slaap lekker, jongetsy.' Sandy woelde nag wat om en fiel in 'n diepe slaap.

De andere offens waar 't al weer licht, doe't-y wakker worde. 'Ik hê fannacht gyn wekker hoord,' saai-y. 'Ik hê soa ferskriklik fast slapen.' Mim lachte al weer en saai: 'Weetstou Sandy, dat is 't belangrykste datstou nachts slaapst. Dan allenig kînst groeie en groat worre. De stertsys an 'e lucht kînst nag wel sien astou groat bist. Meskien wel te faak en te feul.' Sandy fon 't flau praat. Der had-y niks an. Dat duurde allegaar feul te lang. Hij wou se nou sien. Nou. Hij bekeek syn wekker en sâg dat 't hindeltsy de ferkeerde kant op ston. Hoe kon dat nou? Hij wist seker dat hij d'r sels niet an weest waar. 'Mim?' 'Ja,' saai mim, 'ik hew 'm útsetten. Klaine kines motte nachts slape.' Sandy begon te gapen en te gúllen. 'Ik bin niet klain, ik wil de sterren sien. Ik wil, ik wíl!' Hij stampfoette d'r over. 'Kinertsys die't wille, die krije foor de bille,' saai mim, 'motst ophouwe fan gapen. At ik fanaven op bêd gaan, sil ik dy wakker make en dan kike wy tegaar na de sterren. Ofpraat?' 'Ofpraat,' saai Sandy. Se klaptent nander teugen de rechterhând en sloaten 'n deal.

Heel sachys maakte mim him die avens wakker. Heel sachys begon se teugen him te praten: 'Sandy, Sandy...wakker worre. Sandy de stertsys staan an 'e lucht. Sandy astou nou sterren sien wilt, motst nou wel 'n bitsy wakker worre hoor.' Starigan kwam Sandy út syn slapy en syn oochys kwammen open. Ferbaasd froeg-y: 'Mim?' Most-y d'r nou al ôf? Hij foelde him nag lang niet útslapen. Hij wou him op syn andere sij draaie om feerder te slapen, doe't-y syn mim sêgen hoorde: 'Sandy ast' nou sterren sien wilt, se binne d'r nou.' Doe waar-y inenen klaarwakker. Hij skoat overeand. Sterren wer dan?! Mim tilde him út syn bêd en sjoude him naar 't rût. 'Kyk maar.' Sandy wreef him in 'e ogen en keek na búttene. Donker waar 't Heel donker. Doe keek-y omhoog en der helendal hoog en overal in de lucht sâg-y lichys. Honderten, dúzzenden lichys.

'Wij kinne ok nag wel even búttene kike,' saai mim. 't Is niet soa koud en búttene siest' 't nag feul beter.' Se sjoude him naar onderen, sloeg 'n sjaal om him hine en gong búttene in 'e tûn staan met Sandy op hur êrm. Der keken se tegaar na bovenen. Sandy syn mônd fiel open, soa prachtig waar de lucht. Helendal fol stertsys. Groate en nag feul meer klainere. 't Likent wel at d'r allegaar gatsys in de lucht prikt binne,' saai Sandy. Syn mim lachte al weer. 'Ja Sandy, soa lykt 't wel. Maar elk lichy is 'n stertsy, krekt soa een astou in 'e sândbak hest.' Doe brocht se him weer na bovenen en laai him in syn nesy. Der sliep-y feerder as 'n roasy.

Meertaligheid

Kemissy Meertaligheid

En de andere daags bakte Sandy in de sândbak 't ene stertsy na 't andere. De búttentafel kwam fol stertsys en op alle tegels laai d'r een. 'n Hele sândbak fol stertsys. Hij kon niet alle nachten na de sterren kike, dat begreep-y wel. Der sou-y allenig maar moe en draaierig fan worre. Maar hij had se nou sien en se waren prachtig. Hij laai de hele tún fol sterren. Hij huppelde d'r tussendeur. 'Myn stertsys, myn stertsys,' riep-y. 'Ik hèn de hele lucht fol sterren naar onderen haald!'

Simy Sevenster 2009